

Както на всички диви животни, чувствителните им органи сж доста добре развити. Кожата имъ, макаръ и да е много дебела (въ хипопотама до 2 см.), е доста чувствителна, особено къмъ немилостивитѣ нападения на комаритѣ, мухитѣ и личинкитѣ на разнитѣ други хапливи насѣкоми. Тѣ иматъ добро обоняние и вкусъ, а зрението имъ е слабо. Въ замѣна на това слухътъ е силенъ и проникателенъ.

Дебелокожитѣ сж лениви животни. Тѣ обичатъ да се излежаватъ, но нападнати, раздразнени, или наранени, или пъкъ ако е застрашено малкото имъ, ставатъ неузнаваеми; хвърлятъ се срещу неприятеля си, презирайки всѣкаква опасностъ. При опасностъ на рожбитѣ имъ, безъ страхъ нападатъ на тигритѣ, лъвоветѣ, па даже и на човѣка. (гл. фиг. № 5).

Издаватъ гласъ приличенъ на мучене, или грухтене, което често преминава въ силенъ и страшенъ ревъ. Размножаватъ се, като обикновено раждатъ по едно малко (рѣдко две), което расте бавно, но достига до дълбока старостъ.

Най-големитѣ неприятели на носорозитѣ и хипопотамитѣ днесъ сж бѣлитѣ колонисти въ Индия и Африка, защото всѣко убито животно е цененъ ловъ. Всѣка частъ отъ тѣлото имъ е отъ значение за ловцитѣ: месо, кожа, кръвъ, рога, жби, кости — всичко е въ полза на човѣка.

Животътъ на тѣзи животни е интересенъ, затова нека имаме търпение да чуемъ какво ни разказватъ нѣкои отъ великитѣ пътешественици и природоизследователи, каквито сж: Ал Бремъ, М. Жоноснъ и др.

Приключения съ носорози

Ето какво ни разказва М. Жонсонъ въ интересната си книга — Safari:

— Като бродѣхме изъ просторна Африка, имаме нѣколко сериозни приключения съ диви звѣрове, които срѣщаме често. Ние не желаеме да ги нападаме, но бѣхме много дръзки и нахални спрѣмо тѣхъ и за това трѣбваше да преживѣемъ много неприятни, но забавни случки.

— По тѣзи мѣста има много носорози, каза